

му бѣхъ подарени, и станѫ зълъ духъ. Този духъ наричатъ діаволъ.

Діаволътъ завиждаше на человѣците за блаженството имъ; и за да ги лиши отъ него, употреби хитростъ. Той влѣзе въ змия, и склони Ева да ъде отъ запретеня плодъ. А Ева склони Адама.

Тъй, като ъдохъ първите человѣци отъ плода на дръвото на познанието на доброто и на злото, направихъ противно на Божіята заповѣдъ, на Божія законъ, и съ едно слово съгрѣшихъ.

Първите сѣтници на грѣхъ бѣхъ срамъ и страхъ: послѣ постигнахъ грѣшниците тежки трудове болѣсти и смърть.

Богъ прокле змията, изгони Адама и Ева изъ рай: и дигнѫ отъ земята и отъ растеніята и прежнето благословеніе, сирѣчъ, прежнето съвършенство и доволство.

Сичкитъ человѣци происхождатъ отъ Адама, който съгрѣши и ъде осъденъ: и заради туй сичкитъ ся раждатъ въ грѣхъ и осужданье.

Но Богъ по своето милосердіе скоро слѣдъ първия грѣхъ, даде на человѣците надѣжда за избавеніе отъ прельстителя діавола, отъ грѣха и отъ сичкитъ бѣди, които произлѣзохъ отъ грѣха. Богъ обѣща че ще ся роди отъ жена Спасителъ, който ще побѣди змията, сирѣчъ, діавола.